

מאת הרב לוי-יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת תות"ל
המרכזית - כפר חב"ד

בעל-שם'סקע ווערטער [=מילים מופתיות]

"והלוואי היו מדקדקים אנ"ש, ובפרט התמימים, בדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ אפילו בשיחותיו, ובפרט אלו משנת ה'שי"ת והשנה שקדמה לה" • כיום, ע"י הלימוד והדיוק ב'דבר מלכות' של השיחות מתנש"א ותשנ"ב, אפשר לדעת מה הרבי שליט"א רוצה מאתנו, הן בעניינים הכלליים והן בעניינים הפרטיים

אחר הדברים האלה נולדה לו בת למזל טוב. הילדה גדלה והתגרה במשך השנים, ובשנה האחרונה הגיעה כבר לגיל בו חושבים על שידוך. היא הכירה בחור ממשפחה ספרדית, והשניים החליטו להינשא.

אלא שכאן קפץ עליהם רוגזו של האב. האב בא ממשפחה אשכנזית מיוחסת, ולדבריו תמיד הקפידו במשפחתו להינשא רק למי שבא מאותה עדה. הוא אינו מוכן בשום אופן לנישואין אלו.

והבת אינה מוכנה לוותר בשום אופן. היא מצאה את מי שמתאים לה לפי הרגשתה, ואין היא רוצה לוותר על אושרה רק בגלל סיבות מפוקפקות של ייחוס משפחתי שאביה החליט עליהם.

האבא, שהיה כאמור גם גביר, נשאר תקיף בדעתו. הוא הודיע לבתו שאם היא תינשא לאותו בחור נגד רצונו, הוא ינתק עמה את כל הקשרים, ובוודאי לא יעזור להם בשום דבר וכו' וכו'. הבת נשארה גם היא תקיפה בדעתה, וטענה שאמנם אוהבת היא את אביה ואינה רוצה לגרום לו צער, אך כאן מדובר על החיים שלה, ואין היא מוכנה בשום

והרבי עונה בדיוק מה לעשות, כאשר עצותיו מצליחות באופן מופלא. ואכן, ההצעה מצאה אצלו אוזן קשבת. הוא כתב מכתב לרבי, תיאר את ההצעה שעומדת בפניו ושאל לדעתו הקדושה של הרבי האם לעשות עיסקה זו.

הוא המתין כמה שבועות בדריכות, אבל לא זכה לקבל תשובה מהרבי למכתבו. לבסוף, אחרי התלבטויות רבות, החליט בעצמו לעשות את העיסקה. ואכן, הכל הלך למישרין כמצופה, העיסקה הצליחה, הוא הרויח ממנה סכום גדול, והפך להיות מן ה"גבירים" שבעירו.

ביום מן הימים מגיע אותו יהודי לביתו ופותח את הדואר שהגיע, והנה רואה הוא כי הגיע מכתב מהרבי...

כך, חושב הוא לעצמו מחשבות של גביר, כשאני הייתי צריך אותו וזקוק לעצתו, הוא לא הואיל לענות לי, ורק עתה, כאשר ב"ה הפכתי להיות גביר, נזכר הוא לפנות אלי ולבקש את קירבתי...

הוא לא טרח אפילו לפתוח את המכתב, תחב אותו לאיזו מגירה ושכח ממנו.

לפני כמה חודשים התפרסם ביבית משיח' סיפור מדהים אודות הרבי שליט"א מלך המשיח. הסיפור התפרסם בקיצור, אם אינני טועה, כמסגרת בתוך "יומנו של תמים", וכמדומני לא זכה לתשומת הלב הראויה. מדובר ממש ב"בעל-שם'סקע מעשה", עד שאפילו בזמן הבעל-שם-טוב היו עושים "צימעס" מסיפור כזה.

וזה דבר המעשה, אותו סיפר הרה"ח ר' יוסף רייצעס בשם הרב גורקוב ממונטריאול המכיר אישית את בעל המעשה:

לפני עשרים וכמה שנים עמד יהודי בעל עסק לפני הכרעה כבדת משקל בחייו. הוצע לו לעשות עיסקה גדולה, שהייתה אפשרות להרויח בה הרבה מאוד, אבל לשם כך היה עליו להשקיע הרבה מאד כסף, סכום שסיכן את כל מעמדו הכלכלי אם יילך לטמיון. הוא התלבט מאד אם "ללכת על זה" או לא, וניסה להתייעץ עם כמה מידידיו. כנראה שבין הידידים היה גם חב"דניק, והלה הציע לו לכתוב אל הרבי שליט"א ולשאול בעצתו.

הידיד סיפר לו הרבה על גדולתו של הרבי בכלל, ועל כך שמתיעצים עמו בכל הנושאים

אופן לקבל תכתיבים בקשר לזה, גם לא מאביה.

מצב הדברים פגע מאד באב. שוב לא היה לו טעם בשום דבר, הוא התהלך בביתו כסהרורי, דואג ומוטרד מכל העניין, לא אכל כראוי ולא ישן כראוי. המצב הלך והתדרדר מיום ליום.

יום אחד פשפש אותו יהודי באחת המגירות, ולתדהמתו מצא שם את מכתבו של הרבי שליט"א מלפני כעשרים שנה, כשהמעטפה עדיין סגורה, כמסופר לעיל.

הוא נזכר בכל העניין, ונזכר גם שמכתב זה מונח כאן כבר כעשרים שנה ללא שנגעו בו. עתה היה כבר יותר "כללי" לפתוח את המכתב ולראות מה כותב לו הרבי. הוא פתח את המעטפה והתחיל לקרוא. בתחילה כותב לו שם הרבי מלך המשיח שליט"א ברכה להצלחה בעסקיו ולנצל את הכסף כראוי, לנחת יהודי מצאצאיו וכו'. לבסוף, בשולי המכתב, כותב לו הרבי (ממש במקרה...):

נ.ב. (התוכן, ולא הלשון בדיוק) ידוע שבשנים האחרונות אין מקפידים כל כך על ייחוס כאשר המצב ביראת שמים הוא כראוי, וכבר היו כמה וכמה חתונות בין אשכנזים וספרדים, ובייה הצליחו ובנו בניין עדי עד על יסודי התורה והמצווה...

לומר שהוא "נדהם" או "היה מזועזע" – יהיו אלו מילים נדושות מדי. הוא יצא מכליו לגמרי! לפני למעלה מעשרים שנה ראה הרבי מה עומד לקרות אצלו עתה, וכבר אז דאג לכתוב לו ולהבטיח שלא יאמלל את עצמו ואת משפחתו, אלא יידע שהוא עושה את המעשה הנכון בכך שהוא מסכים לשידוך!

אין צריך לומר שהאב המאושר מיהר להתפייס עם בתו והמיועד להיות חתנו, והחתונה נערכה ברוב פאר והדר לשמחת לבם של כל בני המשפחה.

(סיפור זה מזכיר כמובן את הסיפור המפורסם על מורנו הבעש"ט, שנתן מכתב סגור ליהודי אחד במטרה שימסרנו לפרנס החודש רבי צדוק, והלה מסר אותו לתעודתו רק אחרי למעלה מעשרים שנה, כאשר רק באותו יום נתמנה רבי צדוק להיות פרנס החודש... ואז, כאשר הוא פתח את המכתב מלפני כעשרים שנה, מצא שם כי הבעש"ט מבקש ממנו לעזור לאותו יהודי, מוסר המכתב, שירד מנכסיו והוא זקוק לישועה...).

יד ער רבי הגט אלץ באוואַרנט" – הרבי הבטיח והבהיר את הכל ודאג מראש שכל אחד יקבל בדיוק את מה שהוא צריך לקבל, גם דברים שהיו צריכים להמתין ולראות זאת רק

לאחר זמן רב (עד מתי, רבי?!...).

וכפי שחזר הרבי שליט"א שוב ושוב, במיוחד בשנת תש"ל, אחרי הסתלקותו של הרבי הריי"צ, על פתגם זה ("דער רבי הגט אלץ באוואַרנט"). לדוגמה ראה ילקוטי שיחות' חלק ב עמוד 512) והדגיש ללא הרף (ראה 'תורת מנחם' תש"י עמוד 20. 'שיחות קודש' הוצאה חדשה עמוד 15) כי את "התשובות לכל השאלות ששואלים" הוא מחפש במאמרים ושיחות של הרבי הריי"צ שנאמרו בשנה האחרונה בה קיבלו ממנו מאמרים ושיחות. ומוסיף הרבי ואומר ('אגרות-קודש' חלק ד עמוד כד): "והלוואי היו מדקדקים אנ"ש, ובפרט התמימים, בדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ אפילו בשיחותיו, ובפרט אלו משנת ה'שי"ת והשנה שקדמה לה".

עד כדי כך מגיעים הדברים, שאפילו כאשר המשפיע הרה"ח ר' ניסן נעמנוב שואל את הרבי שליט"א שאלה פרטית: האם לערוך את חתונת בתו בתקופת האבלות של הסתלקות הרבי הריי"צ, או, כפי שהוא רצה, לדחות את החתונה בגלל האבלות – עונה לו הרבי (במכתב מה' אדר תש"י. 'אגרות-קודש' חלק ג עמוד רמב-ג):

לפי עניות דעתי ישמה את החתן וכלה בניגוני חב"ד וכיוצא בזה. וכל המשמח כו' זוכה כו'. ונזכה במהרה בימינו לזמן דקול חתן וכלה משמח חתן עם הכלה.

ידוע שאצל הנשיאים, ובפרט שמעתי שאצל אדמו"ר מהר"ש נ"ע הנה בעת אמירת המאמר היה אומר מילות בודדות שהיו שייכות רק לפרטים מן השומעים, וכל אחד ואחד היה שומע רק השייך אליו. אלא שכ"ק אדמו"ר נ"ע ביקש את אביו שהוא ישמע גם את כל המילות הנ"ל, וניתן לו – כך שמעתי מכ"ק מו"ח אדמו"ר צוקללה"ה נבג"מ ז"ע הכ"מ.

והנה גם במאמר של יום ההסתלקות ישנם כמה וכמה בעל שם'סקע ווערטער, ופתרון שאלתו כמו שכתבתי לעיל הוא לפי עניות דעתי שם ריש פרק ה' [=הכוונה למבואר שם גודל העניין של שמחת חתן וכלה, שהיו מרקדין לפנייהם באופן של שטות שלמעלה מטעם ודעת וכו'].

ובטח ישמע – דערהערן – מה שכתוב בריש פרק ה', וישמיע להחתן וכלה ולכל המסובין. ואחתום בברכת מזל טוב מזל טוב לחתן ולכלה, שיעלה הזיווג ליפה, ויבנו בית נאמן בישראל בדור ישרים יבורך בגילוי בנין עדי עד. בברכת מזל טוב.

ואם הדברים אמורים אצל הרבי הריי"צ, כאשר הייתה הסתלקות, והיה דור חדש

ותפקידים חדשים, והיה ממי לקבל הוראות ועצות, מהרבי שליט"א מלך המשיח, נשיא הדור השביעי – על אחת כמה וכמה עד אין קץ אצלנו, כאשר בדור זה עוברים בלי הפסק כלל לגאולה האמיתית והשלמה, וגם במחשבות ה"פרועות" ביותר לא עולה על דעתו של אף אחד שכאלו יש מקום אחר ממנו אפשר היום לקבל הוראות והדרכות, הרי בוודאי ובוודאי "דער רבי הגט אלץ באוואַרנט", והכלי למצוא מה הרבי שליט"א רוצה מאתנו היום, הן בעניינים הכלליים והן בעניינים הפרטיים, הוא בעיקר בהלימוד והדיוק ("והלוואי היו מדקדקים") בידבר

לומר שהוא "נדהם" או "היה מזועזע"? – יהיו אלו מילים נדושות מדי. הוא יצא מכליו לגמרי! לפני למעלה מעשרים שנה ראה הרבי מה עומד לקרות אצלו עתה, וכבר אז דאג לכתוב לו ולהבטיח שלא יאמלל את עצמו ואת משפחתו, אלא יידע שהוא עושה את המעשה הנכון...

מלכותי של השיחות מתנש"א ותשנ"ב. שכל זה מדובר גם אם לא היינו יודעים על שום דבר מיוחד בשיחות אלו, הרי מכיוון שאלו הן השיחות האחרונות לעת עתה אותן שמענו מהרבי שליט"א, עלינו ללמוד אותן שוב ושוב ולדקדק בהן ללא הרף ולחפש ולמצוא בהן את כל התשובות לכל השאלות, הן הכלליות והן הפרטיות.

ובמיוחד כאשר הרבי שליט"א יוצא מגדרו כביכול, ובמשך כל אותם אחד עשר חודשים, מכ"ח בניסן תשנ"א ועד ז"ך באדר תשנ"ב, כמעט ולא עובר שבוע שבו הרבי לא מעורר ומזכיר שוב ושוב את גודל העניין בלימוד ענייני גאולה ומשיח, ובפרט במאמרים ולקוטי שיחות של נשיא דורנו. ותוך הדגשה שצריך במיוחד "לדעת ולהכיר המעמד ומצב שבו נמצאים עכשיו, שעומדים על סף הגאולה ממש ומורים באצבע הנה זה

את הידבר מלכותי השבועי כדבעי. שמה מובן עד כמה עלינו להתקש בכל הכוחות דווקא ללמוד זאת.

בדרך כלל, הרבי נוהג לומר שענייני קדושה אינם מפריעים זה לזה, אלא אדרבה מסייעים זה לזה. ולכן עצם ההחלטה להוסיף בלימוד תורתו של הרבי שליט"א, ובפרט ב"לקוטי שיחות בענייני גאולה ומשיח", כהכנה ליום הבהיר של סיום שנת המאה לרבי שליט"א, תוסיף ותעודד ותתן תאוצה בעזרת ה' "לחיות עם משיח". אבל אין לסמוך רק על כך, וצריך להחליט במפורש, יחד עם כל המבצעים הנפלאים, שלא לוותר בשום אופן על לימוד בכל שבוע כל הידבר מלכותי כולו, על כל פרטיו, ולחיות עמו ולהחיות בו את כל הסובבים.

ועצם ההחלטה בזה תביא לכך שנשמע תיכף ומיד ממש "תורה חדשה מאתי תצא" מהרבי שליט"א מלך המשיח, בהתגלותו לעין כל, ונלמד את הידבר מלכותי משנת תשס"ב כולנו כאחד ומלכנו משיחנו בראשנו בגאולה האמיתית והשלימה.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

**שום דבר אחר, ויהא זה
הדבר הנעלה והנשגב
ביותר, אינו יכול להוות
תחליף ללמוד מידי
שבוע בשבוע את הידבר
מלכותי של אותו שבוע
במילואו, מתחילתו ועד
סופו, עם כל ההערות,
ולדקדק בו, ללמוד
בשיעור ובציבור וגם
ביחיד ובחברותא,
לחזור עליו כמה פעמים
ולחשוב ולהתבונן בו
וגם "להתפלל" עמו,
לחיות עמו ולהחיות
בזה נפש כל חי**

משיח בא" – שדברים אלו אינם כתובים בשום מקום אחר, גם לא במאמרים ובשיחות מן השנים שעברו! אלו דברים מיוחדים מאד שנאמרו אך ורק בשנים האחרונות, כאשר הרבי שליט"א לא פוסק מלהכריז "הגיע זמן גאולתכם", "נגמרה עבודת הביוריס", "כבר סיימו הכל, גם לצחצח את הכפתורים", "צריך רק לפקוח את העיניים" וכו' וכו'.

שום דבר אחר, ויהא זה הדבר הנעלה והנשגב ביותר, אינו יכול להוות תחליף ללמוד מידי שבוע בשבוע את הידבר מלכותי של אותו שבוע במילואו, מתחילתו ועד סופו, עם כל ההערות, ולדקדק בו, ללמוד בשיעור ובציבור וגם ביחיד ובחברותא, לחזור עליו כמה פעמים ולחשוב ולהתבונן בו וגם "להתפלל" עמו, לחיות עמו ולהחיות בזה נפש כל חי. וכאשר ישנם שתי שיחות או שלושה, לא לוותר על אף אחת מהם וללמוד את כולם היטב, ולדקדק בהן ולחיות עמהן וכו'.

ו"מאויבי תחכמני" – אפשר ללמוד מהנפש הבהמית, כמה כוחות היא משקיעה, ובכל הצורות והאופנים האפשריים ובכל התירוצים והאמתלאות, שילמדו הכל, אפילו תורתו של הרבי שליט"א, ובלבד שלא ילמדו